

Gyalogtúra

2013. 08. 21-24.

Eljött hát ez a nap is, kezdődött a nyárvégi gyalogtúránk. A szállásunk Bükkzsércen volt, amint odaértünk kaptunk egy kis felvilágosítást a szállás használatáról, és annak elhagyási módjáról. Ebédünk elfogyasztása után elindultunk a focipályához, majd pár méterrel előtte egy éles fordulóval elkanyarodtunk felfelé a domboldalba Cserépfalu felé. Bemelegítő túránkat (sokak öröme) a cserépfalui határban abba hagytuk, visszafelé Kiss Gergely Tanár Urat lehetett szórakoztatni fakultatív, ámde erősen ajánlott jelleggel. Amikor aznap a pályára tényleg sportolni mentünk, két csapatra oszlott a társaság: voltak akik métáztak, és a focizás sem maradt el. Este a vacsora elkészültéig szabadidőt kaptunk, ekkor lehetett kihasználni a kulcsosház nyújtotta lehetőségeket (ping-pong, csocsó), valamint a magunkkal hozott gitárokat, és a kártyákat. A milánói makaróni elfogyasztása után a másnapi komoly túrára hivatkozva viszonylag korán nyugovóra tértünk.

Másnap korán reggel megreggeliztünk és felkerekedtünk, hogy legyőzzük a magunk előtt álló akadályt, ami aznap abból állt, hogy elkirándultunk Répáshutára. Ez a túra elég hosszú lett, és eltévedésekkel több mint 30 kilométer hosszúra sikerült, amit a csapat korlátozott lelkesedéssel vett tudomásul. A sétán odafele különböző kacskaringós hegyi utakon mászkáltunk fel és le, de inkább fel. Miután elértük a célunkat képező Répáshutát pihentünk egy órát és töltöztünk különféle finomságokkal, mint szendvics és víz, meg persze csoki és egy kis jégkrémzés is belefért. Miután a patak meder melletti visszautunk véget ért, egy kiadós vacsora után mindenki nyugovóra tért.

Szerda reggel elég lábfájós volt a hangulat, de azért aznap sem maradtunk otthon. Reggeli után mindenki csomagolt magának szendvicset ebédre, majd elindultunk Egerbe. Térképen 15km-esnek tűnt a táv, de miután egy óra különbséggel két olyan tábla mellett is elhaladtunk, ami ugyanazt a távolságot mutatta Egerig, kezdtünk gyanakodni hogy jó úton megyünk-e. Végül Noszvaj határában szálltunk föl a volánbuszra, és bementünk Eger buszpályaudvaráig. Először az egri bazilikát néztük meg, majd pedig leültünk az egyik parkba ebédelni. Délután megettünk egy fagyit, és megnéztük az egri várat (kívülről). A további érdeklődés hiányában bevásároltunk, és visszautaztunk Bükkzsércre. A délutánból a megmaradt időt ismét a focipályán töltöttük, ekkor előbb egy focimeccset játszottunk, majd egy jó nagyot métáztunk. Ezt utóbbi az tette izgalmassá, hogy kísérő öregdiákunk, Áron följánlott egy 300g-os csokit annak, aki métakört fut. Lehel délutánba hasító kiáltását még a szomszéd határban is hallották, ezzel jelezte mindenkinek győzelmét. Estére oregánóval fölturbózott paprikás krumpli volt eltervezve, szerencsére a majdnem odaégett alap, és a túl sok víz ellenére is fogyasztható, sőt finom lett. Fürdés és az utolsó esti ima után lefeküdtünk aludni. Utolsó nap reggelén mindenki összekapta a cuccát és segített kitakarítani a szállást. Miután ezzel végeztünk, és átadtuk az ideiglenes lakhelyünket, felszálltunk egy buszra, és Bogács felé vettük az irányt. Itt utolsó programként elmentünk a helyi termálfürdőbe és áztattuk magunkat nagyjából egy órában keresztül, majd mindenki átöltözött, és a buszon, majd a vonaton egészen hazáig kártyázott, aludt, olvasott vagy egyéb módon foglalta el magát. Szerintem minden résztvevő maradandó élményekkel tért haza erről a négynapos túráról.